

“मीठे बच्चे- सदा यही खुशीमा रहने गर - हामीले ८४ को चक्र पूरा गरौं, अब जान्छौं आफ्नो घर। थोरै दिन यो कर्मभोग बाँकी छ।”

प्रश्न:- विकर्माजित बन्ने बच्चाहरूले विकर्मबाट बच्नको लागि कुन कुरामा धेरै ध्यान दिनुपर्छ?

उत्तर:- सबै विकर्महरूको जड देह-अभिमान हो, त्यसैले देह-अभिमानमा कहिल्यै नआऊ। यो ध्यान राख्नु छ। यसको लागि बारम्बार देही-अभिमानि बनेर बाबालाई याद गर। राम्रो र नराम्रोको फल अवश्य मिल्छ, अन्त्यमा दिल खान्छ। यस जन्मको पापहरूको बोझलाई हल्का गर्नको लागि बाबालाई सत्य-सत्य सुनाउनु पर्छ।

ओम् शान्ति। ठूलो भन्दा ठूलो गन्तव्य हो यादको। धेरैको केवल सुन्ने सोख हुन्छ। ज्ञानलाई बुझ्न त धेरै सजिलो छ। ८४ को चक्रलाई बुझ्नु छ, स्वदर्शन चक्रधारी बन्नु छ। धेरै केही छैन। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- हामी सबै स्वदर्शन चक्रधारी हौं। स्वदर्शन चक्रले कसैको गला काट्दैन, जसरी कृष्णको लागि देखाइन्छ। अब यी लक्ष्मी-नारायण विष्णुका दुई रूप हुन्। के उनीसँग स्वदर्शन चक्र छ? फेरि कृष्णसँग चक्र किन देखाउँछन्? एउटा पत्रिका निकालेका छन्, जसमा कृष्णका यस्ता धेरै चित्र देखाउँछन्। बाबा त आएर तिमीलाई राजयोग सिकाउनु हुन्छ, चक्रले असुरहरूको हत्या गर्नु हुन्छ। असुर उनलाई भनिन्छ, जसमा आसुरी स्वभाव हुन्छ। बाँकी मनुष्य त मनुष्य नै हुन् नि। यस्तो होइन, बसेर स्वदर्शन चक्रले सबैलाई मार्छन्। भक्तिमार्गमा बसेर के के चित्र बनाउँछन्। रात दिनको फरक छ। तिमी बच्चाहरूले यो सृष्टिचक्र र सारा ड्रामालाई जान्नु छ किनकि सबै कलाकार हौं। ती हदका कलाकारहरूले त ड्रामालाई जानेका हुन्छन्। यो हो बेहदको ड्रामा। यसलाई विस्तारमा बुझ्न सकिँदैन। त्यो त २ घण्टाको ड्रामा हुन्छ, विस्तारमा पाटलाई जानेका हुन्छन्। यसमा त ८४ जन्मको चक्रलाई बुझ्नु पर्ने हुन्छ।

बाबाले सम्झाउनु भएको छ- म ब्रह्माको रथमा प्रवेश गर्छु। ब्रह्माको पनि ८४ जन्मको कहानी हुनुपर्छ। मनुष्यहरूको बुद्धिमा यो कुरा आउन सक्दैन। यति पनि बुझ्दैनन्- ८४ लाख जन्म हो या ८४ जन्म हो? बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीलाई ८४ जन्मको कहानी सुनाउँछु। ८४ लाख जन्म भए त सुनाउँने कति वर्ष लाग्ने थियो। तिमीले त सेकेण्डमै जानेका छौ- यो ८४ जन्मको कहानी हो, हामीले ८४ को चक्कर कसरी लगायौं। ८४ लाख भए त सेकेण्डमा कहाँ बुझ्न सकिन्छ र? ८४ लाख जन्म हुँदैन। तिमी बच्चाहरूलाई पनि खुशी हुनुपर्छ। हाम्रो ८४ को चक्र पूरा भयो। अब हामी घर जान्छौं। थोरै दिन यो कर्मभोग बाँकी छ। विकर्म भस्म भएर कर्मातीत अवस्था कसरी हुन सक्छ, यसको लागि यो युक्ति बताइएको छ। बाँकी सम्झाइन्छ, यस जन्ममा जति पनि विकर्म भएका छन् त्यो लेखेर दियो भने बोझ हल्का हुन्छ। जन्म जन्मान्तरको विकर्म त कसैले लेख्न सक्दैन। विकर्म त हुँदै आएका छन्। जबदेखि रावण राज्य सुरु भयो, कर्म विकर्म हुन गएको छ। सत्ययुगमा कर्म अकर्म हुन्छन्। भगवानुवाच- तिमीलाई कर्म-अकर्म-विकर्मको गति सम्झाउँछु। विकर्माजितको सम्बन्ध लक्ष्मी-नारायणबाट सुरु हुन्छ। सिंढीमा धेरै स्पष्ट छ। शास्त्रहरूमा कुनै यस्ता कुरा छैनन्। सूर्यवंशी, चन्द्रवंशीको रहस्य पनि तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ, हामी नै थियौं। विराट् रूपको चित्र पनि धेरै बनाउँछन् तर अर्थ केही पनि जानेका छैनन्। बाबाले सिवाय कसैले बुझाउन सक्दैन। यी ब्रह्मा भन्दा माथि पनि कोही छ नि, जसले सिकाउनु भयो। यदि कुनै गुरुले सिकाएको भए त उनको केवल एउटै मात्र शिष्य त हुन सक्दैन। बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! तिमीलाई पतितबाट पावन, पावनबाट पतित बन्नु नै छ। यो पनि ड्रामामा निश्चित छ। अनेकौं पल्ट यो चक्र पार गरेका छौ, पार गर्दै रहन्छौ। तिमी हौं अलराउण्ड पार्टधारी। आदिदेखि अन्त्यसम्मको पार्ट अरु कसैको छँदै छैन। तिमीलाई नै बाबाले सम्झाउनु हुन्छ। फेरि तिमीले यो पनि जानेका छौ, अरु धर्म मान्नेहरू फलाना फलाना समयमा आउँछन्। तिमी त अलराउण्ड पार्ट छ। क्रिश्चियनको लागि त भनिदैन, सत्ययुगमा थियो। उनीहरू त द्वापरको पनि बिचतिर आउँछन्। यो ज्ञान तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ। जसलाई पनि सम्झाउन सक्छौ। अरु कसैले सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जानेका छैनन्। रचयितालाई नै जानेका छैनन् भने रचनालाई कसरी जान्न सक्छन्। बाबाले सम्झाउनु भएको छ, जुन सत्य कुरा छन् तिनलाई छापेर हजाइजहाजबाट सबै ठाउँमा खसाल्नुपर्छ। बसेर ती प्वाइन्टहरू अथवा विषयमा लेख्नुपर्छ। बच्चाहरूले भन्छन्, काम छैन। बाबा भन्नुहुन्छ- यो सेवा त धेरै छ। यहाँ एकान्तमा बसेर यो काम गर। जति पनि ठूला ठूला संस्थाहरू छन्, गीता पाठशाला आदि छन्,

उनीहरू सबैलाई जगाउनु छ। सबैलाई सन्देश दिनु छ। यो पुरुषोत्तम संगमयुग हो। जो समझदार छन् उनीहरूले तुरुन्तै बुझिहाल्छन्, अवश्य संगमयुगमा नै नयाँ दुनियाँको स्थापना र पुरानो दुनियाँको विनाश हुन्छ। सत्ययुगमा पुरुषोत्तम मनुष्य हुन्छन्। यहाँ छन् आसुरी स्वभाव भएका पतित मनुष्य। यो पनि बाबाले सम्झाउनु भएको छ— कुम्भको मेला आदि जो लाग्छन्, धेरै मानिसहरू जान्छन् स्नान गर्न। किन स्नान गर्न जान्छन्? पावन हुन चाहन्छन्। त्यसैले जहाँ जहाँ मानिसहरू स्नान गर्न जान्छन् त्यहाँ गएर सेवा गर्नु पर्छ। मानिसहरूलाई सम्झाउनु पर्छ, यो पानी कुनै पतित-पावनी होइन। तिमीसँग चित्र पनि छन्। गीता पाठशालाहरूमा गएर यो पर्चा बाँड्नुपर्छ। बच्चाहरूले सेवा माग्छन्। बसेर यो लेख— गीताको भगवान परमपिता परमात्मा शिव हुनुहुन्छ, श्रीकृष्ण होइनन्। फेरि उनको महिमा लेख। शिवबाबाको बारेमा लेख। अनि आफैले नै निर्णय गर्नेछन्। यी प्वाइन्टहरू पनि लेख्नु छ— पतित-पावन को हुनुहुन्छ? फेरि शिव र शंकरको भेद पनि देखाउनु छ। शिव अलग हो, शंकर अलग हो। यो पनि बाबाले सम्झाउनु भएको छ— कल्प ५ हजार वर्षको हुन्छ। मनुष्यले ८४ जन्म लिन्छन्, ८४ लाख होइन। यी मुख्य मुख्य कुरालाई छोटकरीमा लेख्नुपर्छ, जसलाई हवाईजहाजबाट पनि खसाल्न सकिन्छ, सम्झाउन पनि सकिन्छ। जस्तै यो गोला छ, यसमा स्पष्ट छ, फलाना फलाना धर्म फलाना फलाना समयमा स्थापना हुन्छ। त्यसैले यो गोला पनि हुनुपर्छ, मुख्य १२ चित्र सहितका क्यालेन्डरहरू पनि छपाउन सक्छौं जसमा सारा ज्ञान समेटियोस् र सहजै सेवा हुन सकोस्। यो चित्र एकदमै आवश्यक छ। कुन कुन चित्र बनाउनु छ, के के प्वाइन्टहरू लेख्नु छ, यो सबै बसेर लेख।

तिमीले गुप्त भेषमा यो पुरानो दुनियाँलाई परिवर्तन गरिरहेका छौ। अज्ञात योद्धा हौ। तिमीलाई कसैले चिन्दैन। बाबा पनि गुप्त, ज्ञान पनि गुप्त। यसको कुनै शास्त्र आदि बन्दैन, अरु धर्म स्थापकहरूका बाइबल आदि छापिन्छन् जुन पढ्दै आउँछन्। हरेकका छापिन्छन्। तिमी भक्तिमार्गमा छापिन्छ। अहिले नै छापिँदैन किनकि अब त यी शास्त्र आदि सबै समाप्त हुनु छ। अहिले तिमीले केवल बुद्धिबाट याद गर्नु छ। बाबासँग पनि बुद्धिमा ज्ञान छ। कुनै शास्त्र आदि पढ्नुहुन्न। उहाँ त ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ। ज्ञानका सागरको अर्थ फेरि मनुष्यहरूले सम्झन्छन्— सबैको दिलको कुरा जान्नेवाला हुनुहुन्छ। भगवानले देख्नुहुन्छ तब नै त कर्मको फल दिनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— यो ड्रामामा निश्चित छ। ड्रामामा जसैले विकर्म गर्छ उसलाई सजाय दिइन्छ। राम्रो वा नराम्रो कर्मको फल पाउँछ। त्यसको कुनै लिखत त छँदै छैन। मनुष्यले बुझ्न सक्छन् अवश्य कर्मको फल अर्को जन्ममा मिल्छ। अन्त्य घडीमा फेरि दिल खान्छ। हामीले यो यो पाप गर्यौं, सबै याद आउँछ। जस्तो कर्म त्यस्तै जन्म मिल्छ। अहिले तिमी विकर्माजित बन्छौ त्यसैले कुनै पनि यस्तो विकर्म गर्नु हुँदैन। सबैभन्दा ठूलो विकर्म हो देह-अभिमानि बन्नु। बाबा बारम्बार भन्नुहुन्छ— देही-अभिमानि बनेर बाबालाई याद गर, पवित्र त रहनु नै छ। सबैभन्दा ठूलो पाप हो काम कटारी चलाउनु। यसले नै आदि-मध्य-अन्त्य दुःख दिन्छ। त्यसैले संन्यासीहरूले पनि भन्छन्— यो सुख काग विष्ठा समान हो। त्यहाँ दुःखको नामै हुँदैन। यहाँ दुःख नै दुःख छ, त्यसैले संन्यासीहरूमा वैराग्य आउँछ। तर उनीहरू जंगलमा जान्छन्। उनीहरूको हो हँदको वैराग्य, तिमी हो बेहदको वैराग्य। यो दुनियाँ नै फोहोरी छ। सबैले भन्छन्— बाबा, आएर हाम्रो दुःख हरेर सुख दिनुहोस्। बाबा नै दुःखहर्ता, सुखकर्ता हुनुहुन्छ। तिमी बच्चाहरूले नै जानेका छौ— नयाँ दुनियाँमा यी देवताहरूको राज्य थियो। त्यहाँ कुनै पनि प्रकारको दुःख थिएन। जब कसैले शरीर छोड्यो भने भन्छन्, स्वर्गवासी भयो। तर यो जानेका छैनन् हामी नर्कमा छौं। हामी सबै मछौं अनि स्वर्गमा जान्छौं। तर ऊ पनि स्वर्गमा गयो वा यहाँ नर्कमै आयो? केही पनि जानेका छैनन्। तिमी बच्चाहरूले ३ पिताको रहस्य सबैलाई सम्झाउन सक्छौ। २ वटा पितालाई त सबैले जानेका छन्— लौकिक र पारलौकिक। फेरि यी अलौकिक प्रजापिता ब्रह्मा फेरि यहाँ संगमयुगमा छन्। ब्राह्मण पनि चाहिन्छ नि। ती ब्राह्मणहरू कुनै ब्रह्मा मुख वंशावली होइनन्। जानेका छन्— ब्रह्मा थिए, त्यसैले ब्राह्मण देवी-देवताए नमः भन्छन्। यो जानेका छैनन् कसलाई भनेको हो, कुनचाहिँ ब्राह्मण? तिमी हौ पुरुषोत्तम संगमयुगी ब्राह्मण। तिनीहरू हुन् कलियुगी। यो हो पुरुषोत्तम संगमयुग, जब तिमी मनुष्यबाट देवता बन्छौ। देवी-देवता धर्मको स्थापना भइरहेको छ। त्यसैले बच्चाहरूले सबै प्वाइन्ट धारण गर्नुपर्छ र फेरि सेवा गर्नुपर्छ। पूजामा वा श्राद्धमा ब्राह्मणहरू आउँछन्। उनीहरूसँग पनि तिमीले कुरा गर्न सक्छौ। तिमीले सच्चा ब्राह्मण बनाउन सक्छौ। अब भाद्र महिना आउँदै छ, सबैले पितृहरूलाई खुवाउँछन्। त्यो पनि युक्तिले गर्नुपर्छ, नत्र फेरि भन्छन् ब्रह्माकुमारीहरूको पासमा गएर सबै कर्म गर्न छोडिदिन्छन्। यस्तो केही पनि गर्नु हुँदैन, जसबाट तिनीहरू रिसाउँछन्। युक्तिपूर्वक तिमीले ज्ञान दिन सक्छौ। अवश्य ब्राह्मणहरू आउँछन्, तब त ज्ञान दिन्छौ नि। यो महिनामा तिमीले ब्राह्मणहरूको धेरै सेवा गर्न सक्छौ। तिमी ब्राह्मणहरू त प्रजापिता ब्रह्माका सन्तान हौ।

बताऊ- ब्राह्मण धर्म कसले स्थापना गर्यो? तिमीले उनीहरूको पनि कल्याण गर्न सक्छौ घरमै बसेर पनि। जस्तै, अमरनाथको यात्रामा जानेलाई यति मात्र लेखेर उनीहरूले सबै कुरा बुझ्दैनन्। त्यहाँ बसेर सम्झाउनु पर्छ। हामी तपाईंहरूलाई सच्चा अमरनाथको कथा सुनाउँछौं। अमरनाथ त एउटैलाई नै भनिन्छ। अमरनाथ अर्थात् जसले अमरपुरी स्थापना गर्नुहुन्छ। त्यो हो सत्ययुग। यसरी सेवा गर्नुपर्छ। त्यहाँ पैदल जानुपर्छ। जो ठूला बडा असल मानिसहरू हुन्छन् उनीहरूलाई गएर सम्झाउनु पर्छ। संन्यासीहरूलाई पनि तिमीले ज्ञान दिन सक्छौ। तिमी सारा सृष्टिको लागि कल्याणकारी हो। श्रीमत अनुसार हामीले विश्वको कल्याण गरिरहेका छौं- बुद्धिमा यो नशा रहनु पर्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) जब एकान्त वा फुर्सद मिल्छ, ज्ञानका राम्रा-राम्रा प्वाइन्टहरूमा विचार सागर मन्थन गरेर लेख्नु छ। सबैलाई सन्देश पुर्याउने वा सबैको कल्याण गर्ने युक्ति रच्नु छ।

२) विकर्महरूबाट बच्नको लागि देही-अभिमानि बनेर बाबाको याद गर्नु छ। अब कुनै पनि विकर्म गर्नु हुँदैन। यस जन्ममा गरिएका विकर्म बापदादालाई सत्य-सत्य सुनाउनु छ।

वरदान:- सम्पन्नताद्वारा सन्तुष्टताको अनुभव गर्ने सदा हर्षित, विजयी भव
जो सर्व खजानाहरूबाट सम्पन्न छन् उनै सदा सन्तुष्ट हुन्छन्। सन्तुष्टता अर्थात् सम्पन्नता। जसरी बाबा सम्पन्न हुनुहुन्छ, त्यसैले महिमामा सागर शब्द भनिन्छ, त्यस्तै तिमी बच्चाहरू पनि मास्टर सागर अर्थात् सम्पन्न बन्यौ भने सदा खुशीमा नाचिरहने छौ। भित्र खुशी सिवाय अरु केही पनि आउन सक्दैन। स्वयं सम्पन्न हुनाको कारणले कसैसँग पनि दिक्क हुने छैनौ। कुनै पनि प्रकारको उलझन या विघ्न एक खेल अनुभव हुन्छ, समस्या मनोरञ्जनको साधन बन्छ। निश्चयबुद्धि हुनाको कारणले सदा हर्षित र विजयी हुन्छौ।

स्लोगन:- नाजुक परिस्थितिसँग नडराऊ, त्यसबाट पाठ सिकेर स्वयंलाई परिपक्व बनाऊ।